



STICHTING RENE DE CLERCQ vzw

Secretariaat Jan Dhaluin Vichtesteenweg 15 8540 Deerlijk
Telefoon 056/71 43 37 Kredietbank 463-5147011-71

NIEUWSBRIEF 1991-1992

"De vader van Tineke van Heule kreeg zijn Hemelhuis" blokletterde Gaston Durnez in De Standaard van 5 juni 1991.

Dat "hemelhuis" werd sedert de opening op 9 juni 1991 druk bezocht en telkens kregen we lovende kritiek in ons gastenboek: "een groot museum in een klein huisje" schrijft een bezoeker.

Iedere zondag (vanaf 1 maart tot 31 oktober) houden enthousiaste leden van de vzw Stichting René De Clercq, belangeloos het geboortehuis open.

We hebben hiervoor echter jaarlijks een werkingskapitaal nodig. Daarvoor zorgen telkenjare opnieuw de honderden vrienden en sympatisanten die het steunfonds "de vrienden van het museum René De Clercq" mild spijzen.

Help ons door lid te worden van ons steunfonds.

U kunt lid worden als volgt: – beschermend lid : vanaf 1.000 fr.

– steunend lid : vanaf 500 fr.

– gewoon lid : 300 fr.

Er wordt U een lidkaart toegestuurd. Als lid blijft U op de hoogte van al de activiteiten en heeft U gratis toegang tot het museum en dokumentatiecentrum.

Zonder uw milde steun kan het doel van onze Stichting René De Clercq niet verwezenlijkt worden. Stort op onze bankrekening nr. 463-5147011-71.

WIJ REKENEN OP U.

WIJ DANKEN U OPRECHT.

RENE DE CLERCQ HEEFT ZIJN MUSEUM

Freddy Byttebier

Als in 1982 de Stichting René De Clercq in het leven werd geroepen, dan was dat hoofdzakelijk met de bedoeling in zijn geboortehuis een museum onder te brengen. Nog geen 10 jaar later is het zover: op zondag 9 juni 1991 werd het museum plechtig geopend.

Tentoonstelling Gretha en Adri Pieck

De opening was de aanleiding voor een waardig herdenkingsweekend dat begon op vrijdag 7 juni met een tentoonstelling van schilder- en tekenwerk van Gretha en Adri Pieck. De zussen Pieck waren de volle nichten van de befaamde graficus Anton Pieck, de ontwerper van de Efteling. Het gezin Pieck was een kunstzinnige onderwijzersfamilie die tijdens de Eerste Wereldoorlog het naar Nederland uitgeweken gezin De Clercq leerde kennen en er diepgaand en blijvend mee bevriend geraakte.

René De Clercq vond bij de Piecks in de rustige natuur van de Hollandse Rading (Maartensdijk) steun en verkwikking voor zijn rusteloos bestaan. Hij is er op 12 juni 1932 gestorven.

Bij de opening van het museum paste het dan ook uitstekend om eveneens de familie Pieck, die in het leven van de dichter een zo belangrijke plaats innam, te gedenken. Hoe kon men dat beter doen dan met een tentoonstelling van werken van Gretha en Adri Pieck.

Gretha, die etsen en fijnzinnige tekeningen maakte, stierf te vroeg om haar talenten ten volle te kunnen ontplooiën: ze werd nog geen 22 jaar oud. Adri, die 50 jaar lang het graf van René De Clercq verzorgd had, stierf op 88-jarige leeftijd (05.04.1982) daags voor de overbrenging van het graf en het gebeente van de dichter naar Deerlijk. Zij tekende en schilderde in de geest van Van Gogh maar *ontwikkelde een charmante, heel eigen stijl, die trouw bleef aan de natuur en haar eigen karakter. Haar schilderijen, haar vele pastels, zochten geen aansluiting bij welke stroming of welk -isme ook; een verfijnde weergave van alles wat de natuur en het landschap haar bood was bij haar hoofdzaak¹.*

De tentoongestelde werken kwamen uit het eigen bezit van de Stichting René De Clercq en uit de vele particuliere verzamelingen, echter beperkt tot Vlaanderen. Meer dan 100 werken hebben immers hun weg naar Vlaanderen gevonden. In zijn inleiding op de tentoonstelling hing Jan Dhaluin, secretaris van de Stichting, een emotioneel en gewaardeerd beeld op van de verhouding tussen René De Clercq en de familie Pieck.

De tentoonstelling zelf bevatte pareltjes van schilderijen, tekeningen en etsen en bood een mooi overzicht van het kunnen van beide kunstenaressen.

Wandeling

Op zaterdag 8 juni verzamelde een 100-tal mensen bij het grafmonument aan de zuidkant van de St.-Columbakerk voor de wandeling van het 10 km lange René De Clercq-wandelpad. Het pad werd in 1985 door de heemkring Dorp en Toren ontworpen als een tocht door de geschiedenis van Deerlijk en door wat er in ons dorp nog rest aan landelijke eenvoud, waar De Clercq zo aan gehecht was.

Eucharistieviering

Zondag 9 juni opende met een stijlvolle eucharistieviering in de St.-Columbakerk, voorgegaan door onze pastoor Michiel Declercq. Het verzorgde misboekje bevatte voor de gelegenheid als eerste lezing en als evangelie uittreksels respectievelijk uit de dichtbundel *Toortsen* en uit het bijbels verhaal *Maria Magdalena*.

Ontroerend mooi was het optreden van het Sint-Niklaas mannenkoor uit Ieper onder de leiding van Hendrik Moerman. Het bracht liederen op tekst en/of muziek van René De Clercq, die vele

aanwezigen tot bewondering en verwondering zal hebben gebracht: De Clercq is ook een getalenteerd componist. De muziek bijvoorbeeld die De Clercq geschreven heeft op het gedicht *Sion verblijden* naar Carel van Mander is tijdeloos mooi.

Milo Pieters, lid van de Stichting, had als leek de moeilijke taak op zich genomen om de homilie te houden. Hij heeft zich voortreffelijk van zijn taak gekweten. Hij is erin geslaagd de dichter te belichten in christelijk perspectief zonder aan verafgoding te doen en zonder te vervallen in nietszeggende gemeenplaatsen. De teneur van de homilie was dat De Clercq het soms heel moeilijk had met het 1ste gebod "Bovenal bemin uw God": in de harde wereld vol sociaal onrecht zocht hij immers God soms tevergeefs. In christelijk opzicht werd dit echter ruimschoots goed gemaakt door het 2de gebod "Bemin Uw naaste gelijk uzelf", waar de sociaal voelende dichter nooit moeite mee heeft gehad.

Opening museum

Na de mis trok een grote menigte onder de begeleiding van de Koninklijke Fanfare Sint-Cecilia in stoet naar het geboortehuis van de dichter. Er werd halt gehouden aan het grafmonument en aan het huis De Valke, waar De Clercq zijn jeugd jaren doorbracht. Jan Dhaluin en Freddy Byttebier voerden er respectievelijk kort het woord.

Bij het geboortehuis spraken Arnold Vantieghem, voorzitter van de Stichting René De Clercq en schepenen van openbare werken en burgemeester Roger Terryn de menigte toe. Aan de burgemeester werd op een kussentje de sleutel overhandigd waarmee hij officieel het museum opende. In het museum sprak de heer J. Zijtveld namens de Stichting Gretha en Adri Pieck.



Burgemeester Roger Terryn ontvangt de sleutels van het museum.

Ook vond er de presentatie plaats van de videoclip *Curriculum vitae* (Levensloop) gemaakt door Armand Deknudt op basis van 62 aquarellen van de hand van Gilbert Vandamme. De clip brengt langs 15 jaartallen een innige en poëtische evocatie van het leven van De Clercq. Met de nodige voorkennis van het leven van de dichter is het een echt te smaken werkstuk. De originele

¹ Jan JUFFERMANS in Het leven en werken van Gretha en Adri Pieck, Weesp, 1983, p.10.

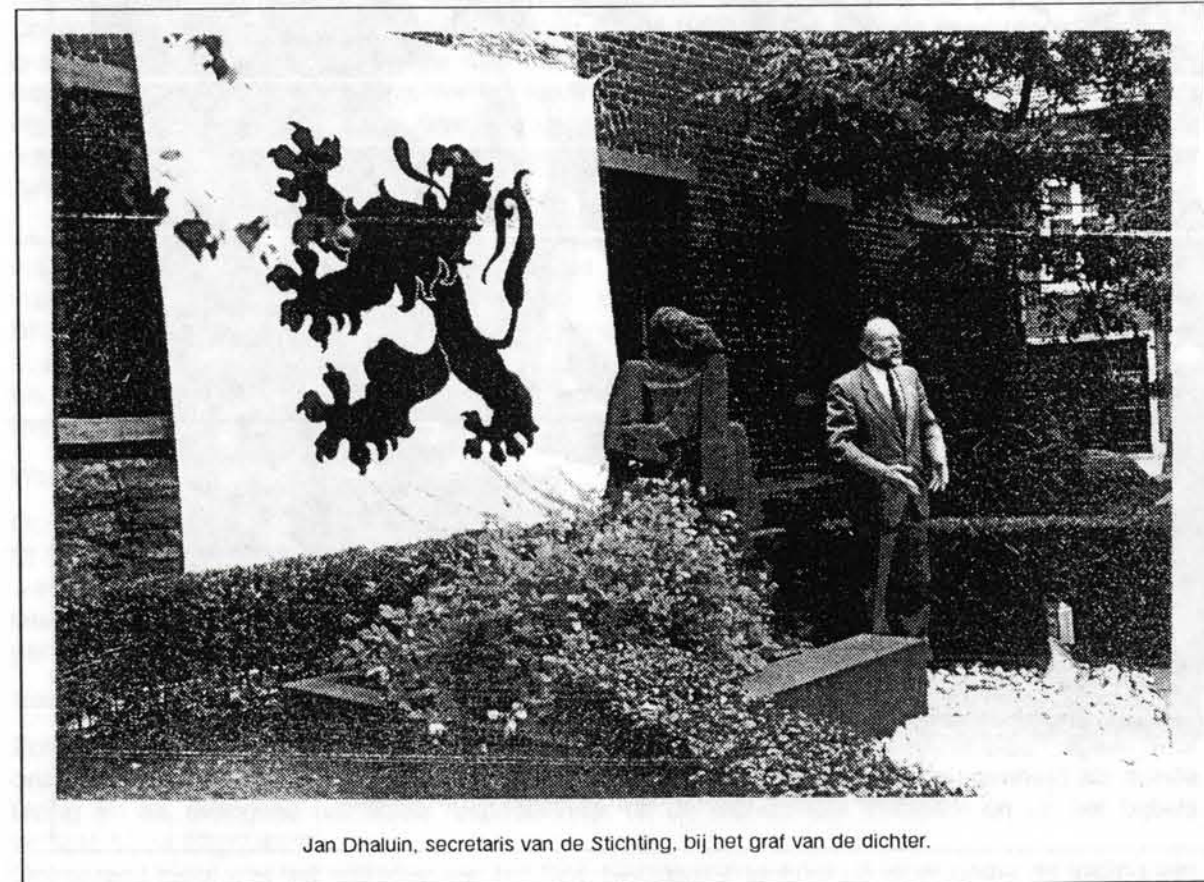
aquarellen werden succesrijk ten voordele van de Stichting verkocht.

Het gebouw uit 1790 is eigendom van de gemeente en is wettelijk beschermd. Het werd vakkundig gerestaureerd en ingericht door de gemeentediensten onder leiding van Monumenten en Landschappen. De gemeente Deerlijk komt hier alle eer toe en bewijst hiermee dat zij haar groten niet vergeet. Bedenken we daarbij dat alles gebeurd is zonder enige subsidie, want wachten op subsidie zou hoogstwaarschijnlijk betekend hebben dat het museum er niet kwam. Bezieler van het project van de gemeente uit was Arnold Vantieghem, eerst als schepen van Cultuur en daarna als schepen van Openbare Werken.

Het museum mag werkelijk geslaagd genoemd worden. De benedenverdieping ademt de sfeer van de tijd van De Clercq uit met de woonkamer, de werkkamer van de dichter, de keuken en de bakoven. De verdieping werd aangepast tot een moderne museumruimte, waar didactisch maar stijlvol en zonder overlading in een aantal panelen en kijkkasten het leven en het werk van de dichter chronologisch worden geëvoceerd. Dit is in hoofdzaak het werk van Nelly Verhelst, die tot conservator werd aangesteld.

Het museum wil niet alleen een museum zijn maar ook een archief en documentatiecentrum, want de Stichting René De Clercq beschikt dank zij vele giften en aankopen over een omvangrijke documentatie. Voor de toegankelijkheid is dit archief en documentatiecentrum gevestigd in het Archief Leon Defraeye boven de raadszaal van het gemeentehuis, Harelbekestraat 27. Tijdens de kantooruren is iedereen er welkom (telefoon 056-71.44.02).

Het museum is open van 1 maart tot 31 oktober, iedere zondag van 14u.30 tot 18 u. en na afspraak met de Culturele Dienst, Schoolhuis, St.-Amandusstraat 14, telefoon (056)71.89.81. Gidsen op aanvraag. Toegangsprijs: 20 fr.



Jan Dhaluin, secretaris van de Stichting, bij het graf van de dichter.

Feestnamiddag

De viering werd besloten met een feestnamiddag in het ontmoetingscentrum d'lefte. Het merkwaardige aan deze namiddag was dat hij volledig gestoffeerd was met gedichten en

composities van René De Clercq, met als hoogtepunt de opvoering van de finale uit het zangspel *De vlasgaard*, dat in Gent tijdens het toneelseizoen 1905-1906 een stormachtig succes kende in de Nederlandse Schouwburg met maar liefst 23 voorstellingen².

In een regie van Marc Claerhout en met de zangers Carine Viaene, José d'Autry en Antoon Haeck en onder pianobegeleiding van Ronny Delombaerde, werd de finale professioneel uitgevoerd.

Liederen werden verder ook gezongen door Paul Vandebuerie, aan de piano begeleid door Hugo De Backer.

De gedichten werden voorgedragen door het Kortrijks Poëzietheater o.l.v. Toon Mayeur. De presentatie van de namiddag gebeurde door Chilo Vanlerberghe.

De feestrede

Feestredenaar was de gewezen voorzitter van het Davidsfonds Clem De Ridder. Het was een goede keuze deze fijnbesnaarde en rechtgeaarde Vlaming voor deze taak uit te nodigen. Ook hij heeft niet aan mythevorming gedaan, maar heeft getracht te peilen naar de ware betekenis van onze grote dorpsgenoot, naar wat hem terecht laat voortleven. Wij dachten er goed aan te doen de feestrede in extenso weer te geven³:

Mijnheer de burgemeester en leden van het gemeentebestuur van Deerlijk, mijnheer de voorzitter en bestuursleden van de Stichting René De Clercq, dames en heren. Wie in deze snelle tijd van vlug vergeten actualiteiten meer dan honderd jaar na zijn geboorte nog herdacht en gevierd wordt, moet een man van betekenis zijn. Zeker als dat gebeurt in zijn geboortedorp, slechts weinigen immers zijn profeet in eigen land. En zeker als het gaat om iemand over wie de smadelijke doodstraf werd uitgesproken, omdat hij zijn land zou verraden hebben.

Wat hier deze dagen in Deerlijk plaatsvindt, is dus zeer ongewoon. Ik stel er dan ook prijs op de mensen van de Stichting René De Clercq en het gemeentebestuur van harte geluk te wensen voor hun initiatief, dat de vrucht is van reeds jarenlange inspanningen om hun grote dorpsgenoot in ere te houden. Met dit eerbetoon beantwoordt Deerlijk de liefdesverklaring van René De Clercq aan zijn geboortedorp in het gedicht:

*Ik heb u nooit verloren
uit d'ogen van mijn ziel,
mijn dorpen en mijn toren.*

Wat het programma van deze feestnamiddag betreft, waardeer ik in het bijzonder dat de organisatoren vooral René De Clercq zelf aan bod laten komen door zijn eigen werk en dat ze niet te veel over René De Clercq laten spreken. Dit laatste valt mij te beurt en ik dank hen voor deze eervolle opdracht.

René De Clercq, was en is een figuur van grote betekenis voor Vlaanderen. Ik wil dit proberen toe te lichten binnen de tijdsruimte die mij is toegemeten.

Over zijn leven kan gezegd worden dat het een dramatisch verloop heeft gekend. Daaraan lag een drievoudig fatum ten grondslag.

Het fatum van zijn karakter. Hij was een onrustig, impulsief en zelfs primair reagerend natuur- en gevoelsmens, waardoor hij vaak in botsing kwam met zijn omgeving.

Vervolgens het fatum van de tegenslag in zijn familiaal leven. Vooral het voortijdige overlijden van zijn zeer geliefde eerste echtgenote heeft zijn leven zódanig getekend dat het zonder dit feit wellicht anders en rustiger was verlopen.

Tenslotte het fatum van zijn sociale en vooral van zijn Vlaamse overtuiging, dat hem uiteindelijk tot de bedelstaf, de doodstraf en de ballingschap heeft gebracht.

Naast dit drievoudig fatum is er een merkwaardige paradox aan te stippen in de persoonlijkheid en in het werk van René De Clercq.

Als letterkundige heeft hij een omvangrijk oeuvre voortgebracht, en wel in alle literaire genres. Toch kan hij bezwaarlijk als een groot literator worden aangezien, alvast niet als romancier, als dramaturg

² Alfons Sevens had naar het werk van De Clercq het libretto gemaakt terwijl Jozef Vandermeulen er de muziek voor schreef. Zie K. HULPIAU, *René De Clercq (1877-1932). Een monografie*, Gent, 1986, p.124-125.

³ Dit met toelating van de auteur, waarvoor gemeente dank.

of als essayist.

Hij heeft zich ook als toondichter aan de muziek gewaagd echter zonder bijzonder grote bijval. Als onderwijzman heeft hij volkomen gefaald, want het leraarschap was voor hem een ondraaglijke karwei.

Met al het vuur dat in zijn hart en ziel aanwezig was heeft hij zich in de politiek gegooid, maar een echte politieke leider is hij nooit geworden.

Na deze vrij negatieve opsomming, volgt vanzelfsprekend de vraag: Waarin ligt dan de betekenis van René De Clercq? Op welke wijze was hij de grote en vereerde figuur die hij voor vele Vlamingen is geworden en die wij vandaag terecht huldigen.

Van een heilige wordt wel eens gezegd dat hij of zij groot was in het kleine. Zo ongeveer zouden we ook kunnen spreken over René De Clercq. Niet zijn romans, niet zijn toneelwerk, niet zijn journalistieke arbeid, zelfs niet zijn gedurfd politiek engagement hebben hem doen overleven, maar wel zijn poëzie, in het bijzonder zijn eenvoudige stemmingsgedichten en zeker zijn felle strijddedichten. Hierin bracht hij bij het begin van deze eeuw een nieuw en authentiek geluid. In zijn strijppoëzie steeg hij zelfs uit boven het louter artistieke dichterschap. Daarin verscheen hij als een geroepene, een getuige, een bezieler, ja, als een profeet. Overigens was hij zich daarvan terdege bewust, zoals blijkt uit zijn vers:

Zweeg uw dichter Vlaanderen, ach, wie zou getuigen?

Broeders die mij hoort, wat hurkt gij om de haard?

Ruggen wil ik rechten die voor onrecht buigen,

Ogen bliksem geven en de vuist een zwaard.

En in een ander gedicht luidt het zelfzeker:

Mijn lied is een klok en een zwaard en een vlag,

Mijn lied is een kreet die rolt in de slag,

Mijn lied is de zon van de Vlaamse dag,

Mijn lied is triomf!

Ik zei daareven dat René De Clercq groot was in het kleine. Maar is het wel klein te noemen wat hij met zijn poëzie bij generaties Vlamingen heeft bereikt?

Van zijn stemmingsgedichten zijn vele naar het volk gegaan als liederen, veelal op heerlijke melodieën van Emiel Hullebroeck. In een tijd dat er in Vlaanderen hoofdzakelijk Franse chansons of vulgaire straatdeuntjes werden gezongen, ontdekte de Vlaming in de liederen op tekst van René De Clercq de weelde van het moederschap, de rijkdom van het huiselijk geluk, de verrukkelijkheid van het kind, de adel van de arbeid, het wonder van de natuur en zoveel andere dingen meer, die wij "waarden" zijn gaan noemen op het ogenblik dat ze in verdrukking geraakten. Zelfs wie de dichter René De Clercq niet meer kent, kent nog wel zijn Moederke alleen, en Hemelhuis en Tineke van Heule en Klompenliedeke en De bietebauw en De Gilde viert, enzovoort.

Misschien in nog sterkere mate heeft René De Clercq de Vlaming aangesproken door zijn strijddedichten. Met de jaren namen ze toe in scherpte en heftigheid, doordat zijn ontgoocheling en zijn gekwetste rechtvaardigheidszin hem tot opstandigheid voerden.

Het is een oud lied in dit land, een lied met vele strofen. Hoeveel Vlaams geduld, hoeveel Vlaamse goede wil, hoeveel Vlaamse hoop werden stuk geslagen door een gezag dat niet begreep, omdat het niet wilde begrijpen! Wat een afstand ligt er tussen De Clercqs huldegedichten aan België, aan koning Albert, aan koningin Elisabeth en zijn later verdicht:

België krijgt geen amnestie!

Moet geslingerd en geslagen

Tot het zal genade vragen.

Of dat andere vers:

Vlaandren is het Volk,

België is de Staat,

Vlaandren is de Liefde,

België is de Haat.

Bij het begin van de Eerste Wereldoorlog had René De Clercq de leuze gelanceerd "onverduits, onverfranst" en had hij gedicht *België herleve dan vrij in de wereld, Vlaanderen vrij in België*. Maar blijktbaar was dat "onverfranst" en dat "Vlaanderen vrij in België" er te veel aan voor de Vlaamshatende machthebbers. Zoals ook zijn latere pleidooien voor een inniger verbondenheid

tussen Vlaanderen en Nederland. De Clercq zou er voor boeten en hij heeft er ook voor geboet. Maar op al het onrecht en de smaad hem aangedaan heeft hij zich gewroken met een gedicht dat profetische allures heeft:

Er ligt een staat te sterven,

Was nooit geheel gezond ...

Twee volkeren zullen erven.

Wat de terdoodveroordeelde René De Clercq in deze verzen toen voorspelde, werd enkele decennia later bevestigd door een Belgische eerste minister in zijn historisch geworden uitspraak: "La Belgique de papa est morte". De staatsvormingen van de laatste 20 jaar zijn als notarisakten waarin de erfenis van de twee volken wordt vastgelegd. En op onze beurt kunnen wij voorspellen dat de notaris de laatste regel van zijn akte over de boedelscheiding nog bijlange niet heeft neergeschreven, er komen er nog. De dichter-profeet René De Clercq heeft gelijk gekregen.

De politieke gedichten van De Clercq grepen de Vlaamsgezinden niet alleen aan wegens hun felle inhoud, maar ook door hun literaire kwaliteiten. Gezaghebbende critici hebben er meermaals op gewezen dat in ons taalgebied pas met René De Clercq opnieuw strijppoëzie werd geschreven die op hetzelfde artistieke peil stond van de 16de-eeuwse geuzenliederen.

Na een leven van grote inzet voor de kunst en voor zijn volk, op een moment dat hij neergedrukt werd door armoede, door vernederingen en vervolgingen, dichtte René De Clercq:

Ik ben geworden tot een schimp der steden,

en een smaad der dorpen.

Vandaag wordt hier feestelijk getuigd dat hij niet de schimp of de smaad, maar de eer is van zijn geboortedorp. Daarom siert deze dag niet alleen René De Clercq, maar ook Deerlijk, ook u allen hier aanwezig uit Vlaanderen en Nederland. Dank u wel.



De conservator, Nelly Verhelst, heet u hartelijk welkom in het museum iedere zondag van 1 maart tot 31 oktober van 14.30 uur tot 18 uur en na afspraak met de Culturele Dienst, Schoolhuis, St.-Amandusstraat 14, 8540 Deerlijk. Telefoon: 056/71.89.81.

WERKING MUSEUM RENE DE CLERCQ

Sedert de luisterrijke opening op 9 juni 1991 en het afsluiten van het eerste seizoen op 31 oktober bezochten 1650 mensen het museum.

Een hoogtepunt was Open Monumentendag van 15 september waarop meer dan 400 bezoekers werden genoteerd. Die dag was Jan Dhaluin de onvermoeibare gids, die op een boeiende manier de bezoekers rondleidde.

Ignas Vanden Breede was de bezielde voordrager van gedichten, sfeervol hierbij was de gitaarbegeleiding van Wim Vancauwenberghe. Er was ook veel belangstelling voor het zeeldraaien in de straat vóór het museum.

Een mooi moment was de ontvangst van de 1000ste bezoeker die we een passend geschenk aanboden.

Dat het museum een bezoek overwaard is blijkt uit de talrijke gelukwensen en positieve reacties die we ontvingen, dit is ons een hart onder de riem en stimuleert ons enthousiasme en werklust.

Nu is het nieuwe seizoen volop in voorbereiding, zodat bij de heropening op 1 maart e.k. opnieuw een 20-tal vrijwilligers, leden van de Stichting René De Clercq, klaar staan om de bezoekers opnieuw te ontvangen en op een degelijke wijze te begeleiden.

Dit kleine museum is een waardig juweel voor René De Clercq, een dichter van formaat omdat hij enkele onvoegelijke verzen heeft geschreven en in de geschiedenis van het beproefde Vlaanderen een belangrijke rol heeft gespeeld. Proficiat, van harte!

J. De Clercq
Jozef De Clercq
4.08.92

Omverruucht en ongedacht!
Proficiat voor het museum in al zijn pracht!

Echt genoten van zoveel schoonheid en idealisme

Van harte gelukgewent met dit kleine, eenvoudige maar prachtige museum, waar elk op zijn manier met hartveraan van meedraagt.

Het zijn gevoel werd hier en groot dichter beschreven.

Bedenkt, Een schitterende en verrichtelijke samenvatting van René's leven.

Een prachtig mini-museum!
Met liefde opgebouwd!
En een fantastische rondleiding.

DANK

In een klein huisje, een groot museum
Proficiat

M. Harroyen M.
HARROYEN M.

Een klein maar prachtig museum
Met heel wat wondervolle documenten,
heel smakelijk ingericht. Proficiat!

Lambie and Meybroid Family 4-8-91

Magnifique and also very interesting and a worthwhile visit.

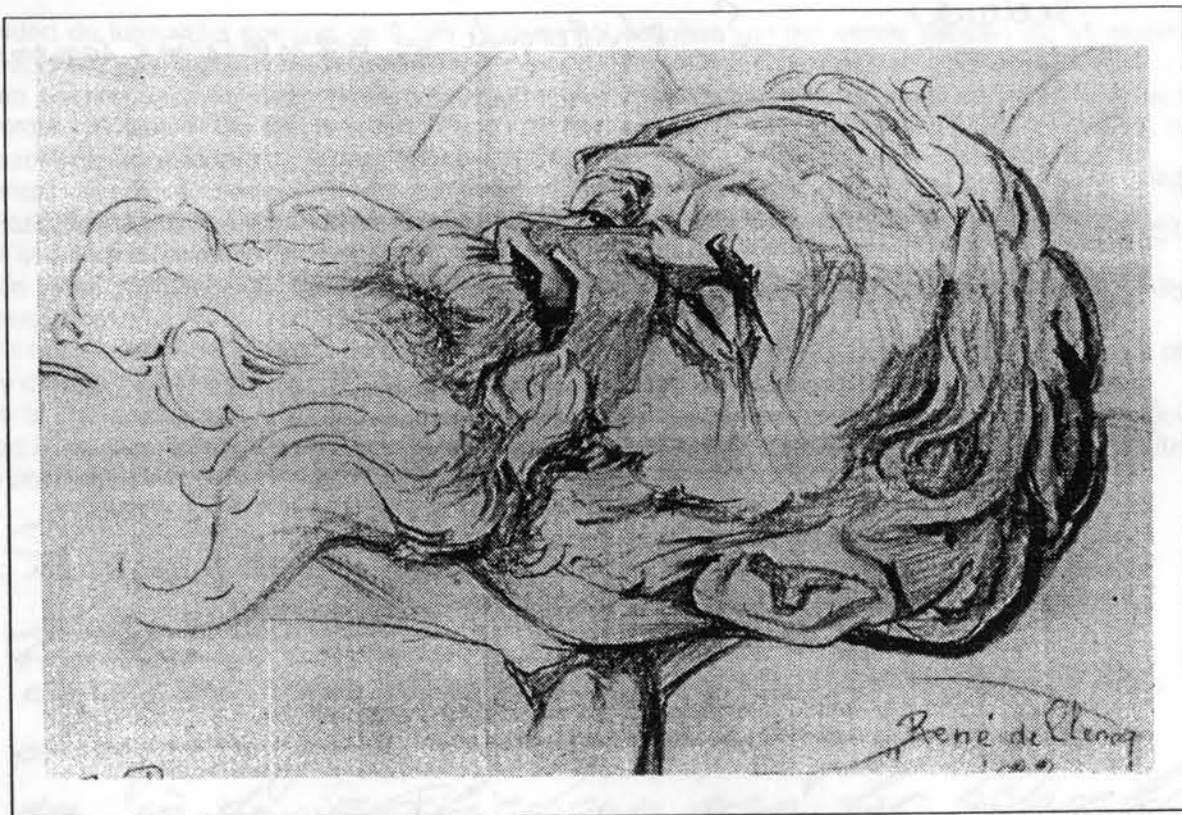
By Mark Lambie and Kevin Meybroid

'n prachtige verzameling!
We wensen veel Vlaamse bezoekers!
Hampy H. H. Een geweldige prestatie
Proficiat! Goed gedaan

On lots of the eye! Dank.

Johan of Jany
Van de Maene Talp

12 JUNI 1932 : RENE DE CLERCQ OVERLIJDT TE MAARTENSDIJK



6 APRIL 1982 : RENE DE CLERCQ TERUG THUIS



WIJ HEBBEN NOG TE KOOP (en u steunt hiermede onze Stichting):

HET LEVEN EN WERK VAN GRETHA EN ADRI PIECK

gebonden boek, linnen kaft met goudopdruk,
216 pagina's, 360 illustraties waarvan 170 in kleur,
uitgegeven door de Stichting G. & Adri Pieck, met advies van Max Pieck

...ex.X 670=.....

RENE DECLERCQ... UIT LIEFDE ALLEEN

geïllustreerde biografie met tientallen foto's.
Prachtig kijk- en leesboek.
Voorwoord: André Demedts,
geschreven door G. DEPAMELAERE
ingenaaid - 164 pagina's

...ex.X 440=.....

RENE DE CLERCQ. Een monografie
door Dr. K.HULPIAU

Bekroond door de Koninklijke Academie
voor Nederlandse Taal- en Letterkunde.
Hét standaardwerk over René De Clercq,
ingenaaid - 503 pagina's
(zeer beperkte voorraad)

...ex.X 1290=.....

LIEDEREN LEEFT

Een bloemlezing uit de beste gedichten van René De Clercq,
door de dochter Elza De Clercq verzameld,
ingeleid door Wies Moens
ingenaaid - 202 pagina's
(zeer beperkte voorraad)

...ex.X 430=.....

Betaal fr. op rekening nr. 463-5147011-71 en u ontvangt deze boeken PORTVRIJ.

Ik wens een faktuur inexemplaren met de volgende tekst

Richt uw bestelling aan:
Stichting René De Clercq vzw
Vichtesteenweg 15
8540 Deerlijk

en deze wordt prompt uitgevoerd.
DANK U.